

ses for temmelig fyldestgjørende, idet det her-
 efter er muligt for enhver venerisk Patient at
 faa fri Hjælp i Hospitalet, hvor han melder
 sig, hvad enten han hører til vedkommende
 Kommune eller ej, og uden at saadan Hjælp
 i nogen Retning maa betragtes som en fattig-
 understøttelse eller Udgiften til samme kan
 fordres refunderet, saa at der end ikke maa
 ansættes Undersøggelse om, hvor vedkommende
 Patients Forsørgelsessted er, og der endog er
 legaliseret en Slags Helbredelsestvang, forsa-
 vidt det, i det mindste tildels, udenfor Kjøben-
 havn er strafbart at vægre sig ved at lade
 sig behandle for venerisk Sygdom.

Hvad derimod Tilsynet med Prostitutio-
 nen angaar og navnlig med den hemmelige
 Prostitution, da turde vor Lovgivning lide af
 en Mangel, som Justitsministeriet maa anse
 det for nødvendigt snarest at faa afhjulpen.
 Vi mangle nemlig aldeles faste Bestemmelser
 for Ordningen af Prostitutionsvæsenet, lige-
 som det egentlig først er ved Straffeloven af
 1866 §§ 180 og 182 og Politilovene af
 af 11te Februar 1863 og 4de Februar
 1871, at overhovedet Eksistensen af en offent-
 lig Prostitution har faaet legal Gjennem-
 medens vor ældre Lovgivning, D. E. 6—13
 —30 og 6—22—5, ubetinget foreskrev
 Straf for ethvert Fruentimmer, der søgte
 Erhverv ved Utugt, og for dem, der overlod
 deres Huse til Udøvelse af Utugt, er Straf-
 ansvar ved almindelig borgerlig Straffelov betinget
 af, at Gjæringen udøves imod Politiets Advarsel
 eller Forbud, hvorved der netop er taget Hensyn til,
 at det har været nødvendigt for det Offentlige
 til en vis Grad at sanktionere Løsgagtigheden
 for at kunne inddrage den under et omhyggeligt
 regelbundet Tilsyn og paa en Maade bruge
 den i selve Sædelighedens Tjeneste. Ved Loven
 af 11te Februar 1863 § 8 er det dernæst
 foreskrevet, at Tilsynet med løsgagte Fruen-
 timer i Kjøbenhavn skal ordnes ved et sær-
 ligt Regulativ, affattet af Justitsministeriet
 efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen,
 og ifølge Lov af 4de Februar 1871 § 2 o,
 sfr. § 3, kan der i Kjøbstædernes Politived-
 tægter med Kommunalbestyrelsernes Samtykke
 optages Bestemmelser om Tilsyn med løsga-
 gte Fruentimmer.

I Henhold til den anførte Bestemmelse i
 Loven af 11te Februar 1863 blev der af
 den Polititilspektor i Kjøbenhavn, under hvem
 Tilsynet med Prostitutionsvæsenet nærmest
 forterede, efter at han med Understøttelse af
 Kjøbenhavns Kommune havde foretaget en
 Rejse i Udlandet for at gjøre sig bekendt
 med de vigtigste der bestaaende Ordninger af
 Prostitutionsvæsenet, udarbejdet et Forslag til
 et Regulativ for Politiets Tilsyn med løsga-
 gte Fruentimmer, og til paa Grundlag af
 dette Forslag at tage Ordningen af denne
 Sag i Kjøbenhavn under nærmere Overvejelse
 nedsatte Justitsministeriet derpaa i 1865 en
 Kommission, bestaaende af Politidirektøren i
 Kjøbenhavn, et lægeyndigt Medlem samt et
 af Kjøbenhavns Magistrat og et af Borger-
 repræsentantskabet valgt Medlem, hvilken Kom-
 mission først har endt sine Arbejder i Maret
 1871 og under 10de Juni s. A. tilstillet
 Justitsministeriet sit Forslag.

Kommissionen har som de to Hovedop-
 gaver for det paatænkte Regulativ opstillet 1)
 at beskytte den offentlige Velanstændighed mod
 de løsgagte Fruentimmers Uvæsen paa Gader
 og offentlige Steder og 2) at beskytte den
 offentlige Sundhed mod venerisk Smitte.
 Med Hensyn til dette sidste Punkt er det fra
 tvende af Kommissionens Medlemmer med
 stor Styrke gjort gjældende, at det for at
 sikre Samfundet mod den veneriske Sygdom
 er absolut nødvendigt, ikke blot, at der anord-
 nes en omhyggelig og jævnlig Undersøggelse
 af den offentlige Prostitutions Medlemmer,
 men tillige, at der træffes virksomme Forholds-
 regler imod den fornemste Bærer af den vene-
 riske Smitte, den hemmelige Prostitution, og
 at der gives Sundhedspolitiet fornøden Myndig-
 heds til at kunne tage preventive Forholds-
 regler imod dem, der drive Prostitution i
 Smug, navnlig ved at tvinge dem til at under-
 kaste sig en regelmæssig Visitation, det eneste
 virksomme Middel mod Sygdommens Udbre-
 delse og Forværrelse, og ved eventuelt imod
 deres Villie at kunne indskrive dem som offent-
 lige Fruentimmer og saaledes bringe dem
 under en endnu skarpere Kontrol. Der har
 ej heller for saa vidt i Kommissionen været nogen
 egentlig Meningsulighed om dette Punkt, men